

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum
Opera**

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Libanii ad proconsulem Montium praefatio

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

<urn:nbn:de:hbz:468-1-1565>

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙ-

ΣΤΟΥ, ΠΡΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ

μόνιον, αξιώσαντα αὐτὸν χράφαι, οἱ, τὸν τε
Δημοσθένους βίον, καὶ τὰς ἀπόλετον

τῆς λόγων αὐτοῦ γρα-

θέσεις.

ΠΕΙΔΗ, περίπτεροι αἰδηπάταιν μόνιον,
καὶ τὸν ὄμητον ἀσερπόμον, ἀσερβέντο-
τὰ εἰς λόγους ὡν, φρωτόνεις μὲν ἐν τῷ
ρωμαϊών φωνῇ. καὶ τῆς πατρὸς ἐκεῖνοις πα-
τέλειας ὅμολογυμάθως τὸ φρωτόνειον αἴ-
ρουσι. ἀμελεῖς δὲ οὐδὲ τῆς ἐλληνικῆς. αἱ τε καὶ τοι-
τοῦ, οἷς τὸ τῆς φύσεως μέγεδος, ἀσφέχειν διαμάρτυρο.
ἀλλὰ σύντοικοι τοὺς ἀλλοις θέσεις εἰσι. καὶ τοῖς τῇ πελεό-
τατον τῆς ἐλληνικῶν ῥήτορων, τὸν Δημοσθένειον. καὶ δὴ τὴν
ἡμέας ηὐσυλήπτεις ταῖς τασθέσις τῇ πολιτείᾳ τούτου λόγων αἰ-
χάρακοδαιοῖσι. διχούμα μὲν ἀστύρων τὸ φρεσταγμα
(ἰστιμον γένος, πλειόνων πυλών, οὐ πόνον ἔχει) αρχόμα-
δε τὸν σωτήρα ματος ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ῥήτορος. οὐχ
όλεν αὐτὸν διεξιόντες (τοῦτον γένος τοῦτο) ἀλλὰ τοσού-
τον μητηρὸν σαντος, δύσα, δοκεῖ καὶ φερεσταληψιν
ἀπελεῖσθαι τῇ λόγων σωτελεῖν. Δημοσθένειος τοίνυν
περίτορε, πατέριον Δημοσθένειον, αὐτεπίληπτό τε οὐδεὶς
δοκεῖν, ὡς Εὐαγγέλιον εἰχεῖτε. εἰρηταί γοῦν
οὕτως αὐτοῖς ῥήτοροι. τούτων, πατέριον Δημοσθένειον
πατημένει, αὐτὸρ διέβαθεν. οὐ γένος θέσεις ἐργασί-
ειον δὲ οἰκεῖον μαχαρεποιαν πεπιμέντος, στενάθει-
τελοῦ μαχαρεποιοῦ κλῆσιν γένεσι. τὸ μὲν τοις μητέρων
χώρα τοῦ ῥήτορος, οὐκ δέ τοις φασι καταρρεῖσθαι
γύλων τοῦ πάτερον τοῦ Δημοσθένεος φυγόντος μὲν
ἔξι αἴθιων διπλοῖς περιεργοῖς ἐγκλίματοι, οἰκότων δὲ
τὸν πόντον, καὶ τοῖς γυμναῖσιν αἴγαλμάν, συνέπιν τὸ
χώρα, δέ τοις τοῦ Δημοσθένεος ή μήτηρ μητερού-
λη. εἰς τέτο γοῦν ἀλλοιοι λημοδορίσασι, καὶ αὐχαίνεις,
εἰπὼν ὡς αἴρα εἴναι σκύθης βαρβαρότητο, ἐλληνίζων τῇ
φωνῇ. αἴρει μὲν τοὺς οὐρανούς αὐτούς, ποσαῦτα εἰρηνῶν, ὄρφανος
δὲ καταλειφθεῖς τέλος τοῦ πατέρος κομιδὴνέτο, λέει μὲν,
ὡς φασιν, αὐτενίς τοις στάμψην γεγονότης. αἱ τε μηδε-
εὶς παλαιότατη φοιτήσαμεν, καθάπερ ταῦτας οἱ τῆς αἰγα-
νάγων πάγδες εἰώδεσσαν. δέντεν καὶ αἰδηροτεῖς, τέλος τῇ
εἰχεσσον εἰς μαλακίαν ἐσπάτετο, καὶ βαττάλος ἐπωνυ-
μίαν ἔχειν. ισόρηταί γάρ πνα βαττάλοις ἐφέσιον αὐλη-
τῶν ψηφίδων, δέ τοις παθόμημαστι γυμνακέοις διπλαῖς τῆς
σπιλιᾶς ἐχεῖσσαν, καὶ μέλεσι καπεαράσι, καὶ θλως τοὺς
τέχνης εἰμάλθασσεν. δέ τοις δὲ τοῖς ἐκλύτοις καὶ
αἰνίδροις, βαττάλοις σκάλεσι. λέγεται δὲ τοὺς πολ-
λοὺς ή σφύραν διπλαῖς λόγους ὄρμοιν τὸν Δημοσθένειον
τεῦθεν γένειν. καὶ πλίσταλος λέει αἴθιωνος ῥήτορος εἰδότος.
εἶται εἰμέλλεις Δημοσθένειον τοὺς δικένα αἴγανάς εδεῖται, φασίν
οἵμη τοὺς τέλοις ὀρέσπουν. οἱ τοίνυν Δημοσθένειος πάγδες ὡν, ἐδεῖτο τοῦ εἰφεσάντος οἰκέτου συγχωρῆσαι τῷ δι-
βατελεῖν αὐτῷ τῇ δίκῃ. καὶ δέ εἰποτέσσετεν. ἀπούσας δὲ, οὔτε διετέθη, οὔτε ἀτείνεις τῆς ὁ-
ρας, τοῖς τα παρεργα τέχνης τοὺς λόγους δέδειται. διδασκάλων γε γνοτά μητρότητα, μάλιστα δεινότερον.
εἰς αἴρας δέ εὐγενεῖς, διδύνεις αἴγανα καὶ τῇ διπλέσιον ἐκεῖται, καὶ νῶς διωκητον τοὺς οὐσταν αὐτούς.

LIBANII RHETO-

RIS AD PROCONSULEM MON-

tium, qui sibi ab eo & vitam Demosthenis,

& omnium Orationum eius argu-

menta scribi iussat, Praesatio,

Hieronymo Vvolfio

interprete.

Vum, præstantissime Proconsul Mō-
ti, vt Homericus ille Asteropæus, in
eloquentia & facultate ambidexter, &
in Romanorum sermone principa-
lētias, eorumq; doctrinæ palmam

extra controversiam sis adeptus: &

ne Græca quidem negligas, vt qui in his quoq; pro-
pter ingenij magnitudinem possis excellere: sed cum
in alijs scriptoribus verseris, tum verò in perfectissi-
mo Græcorum Oratorum Demosthene: ac proinde
a nobis, vt orationum eiusdem argumenta tibi con-
scriberemus, postularis: haud inuiti mandato pare-
mus, non ignari, plus in eo honoris esse quam labo-
ris. Auspicabimur autem scriptum hoc à vita ipsius
Oratoris, non totam eam (quod supervacanū esset)
exposituri, sed ea tantum allaturi in medium, & ex-
cerpturi, quæ ad pleniorē orationum eius perce-
ptionem & intelligentiam profutura videantur. De
Natales
Demosthenis igitur pater fuit Demosthenes, qui videtur
sternis.
inculpato genere ortus, vt & Aeschines inimicoste-
statur, cuius hæc ipsa verba sunt: Ei pater fuit Demo-
sthenes Pæaniensis, vir ingenuus, nec enim mentien-
dum est. Is cum officinam seruorum haberet, qui gla-
dios faciebant, inde machæropæi cognomen accep-
pit. sed maternum Oratoris genus non purè fuit, vt
C ferunt, Atticum, quodd Cylon annus Demosthenis, cū
Athenis ob prodigionis crimen exularet, & circa Pō-
tum habitaret, ibi mulierem Scythicam vxorem du-
xerit, è qua nata fuerit Demosthenis mater Cleo-
bule. Id ei certè cū alij exprobarunt, tum Aeschi-
nes, qui cum dicit esse Scytham, Barbarum Græca lin-
gua viuentem. Sed hactenus de genere eius. Pupillus
autem à patre, admodum puer, relictus, corpore fuisse
dicitur aedē imbecilli & morbido, vt ne palæstram
quidem frequentaret: id quod omnium Atheniensium
filij facere solebant. Vnde etiam adulto mollices ab
inimicis obiectabatur, & Battali cognomen tri-
guomen,
Battali o
tribuebatur. Memorant enim quandam fuisse Bat-
talium, Ephelium tibicinem, qui primus calceis in
scena muliebribus fuerit vſus, & modis eneruatis,
quique artem omnino effeminauerit: à quo molles
& effeminatos Battalos nominarint. Magnus autem Eloquen-
& vehemens ille impetus ad eloquentiam, hinc fer-
tur in Demosthene excitatus. Callistratus clarus fuit
orator Atheniensis. Eo causam quandam publicam a-
cturo (Oropiam aiunt, nisi fallor) Demosthenes pre-
fectum sibi famulum orat, vt veniam daret acceden-
di ad iudicium: qua impetrata, auditóque Callistrato,
sic affectus est, vt ab illa hora omnia præ eloquentia,
tāquā supervacanea cōteneret: præceptore vſus Iseos, Ieius.
admodū perito oratore. Cū ad virilē etatē puenisset.
statim actionem contra tutores instituit, qui rē eius

Causa feri-
bendi, &
laudes
Montij.

Natales
Demo-
stenis.

Educa-
tionis

Battali o
guomen.

Eloquen-
tie stu-
dium.

Actiones
tutoriae. cit, tantum recuperare tamen haud potuit, quantum
amiserat. Orationes tutorias, quidam non Demo-
sthenis, sed Isaci esse dicunt, quod incredibile putant,
eas illa etate ab Oratore potuisse scribi (sunt enim an-
norum XVIII. cum causam illam egit) & quod genus
orationis Isaeum referre videatur. Alij censent, com-
positas esse a Demosthene, ab Isaeo correctas. Neque
vero mirum est, Demosthenē ea etiam etate tales o-
rationes potuisse scribere. Nam secuta deinceps eius
excellentia, hoc quoque credibile facit, & propter
recentem adhuc sub preceptore exercitationem, ity-
lum illius multis in locis imitatus est. Post eas cau-
fas, paululum etate cum processisset, docere artem
Rheticam instituit. Deinde relicto eo vita genere,
in foro causas egit: atque iis velut exercitationibus
vitus, ad magistratus gerendos & rem publicam ad-
ministrandam accessit. Illud etiam prætereundum
non est, eum natura fuisse balbum, & spiritu imbecil-

Incomodo da natura, industria correcta. Non enim erat nisi in loco lucis, sed in lucis, sed orationes ad lucernam expoliuisse. Unde Pytheas per iocum dicebat, orationes Demosthenis loire. Propter quae utræque siebat, ut in actione & pronunciatione ineptissimus, principiò nullâ in dicendo approbationem consequeretur. Quare interrogatus, quid eloquentia esset, actionem esse respondit: graviter ferens, se propter eam minorem videri deterioribus. sed & hanc studio correxit, & si quibus alii incomodis siebat, ut minus aptus ad gerendam rem publicam videretur. Etenim primum populi tumultus reformatum, & facile percellebatur, adeo ut statim cederet: propterea que dicunt, cum vehementi vento obseruato, & mari admodum commoto, in litore ambulante, verba fecisse, & sonitu maris audiendo confusecisse se, ad ferendos populi aduersos clamores. Memorantur etiam eius & habitationes subterraneæ, & rasuræ indecentes, ne ex ædium cella egredetur prece verecundia. Fertur etiam non dormis- ta in luci, sed orationes ad lucernam expoliuisse. Unde Pytheas per iocum dicebat, orationes Demosthenis

Scomma
in lucu
bratiōes.

Abste-
mius.

Dicio

grederetur pr̄e verecundia. Fertur etiam non dormis-
se noctū, sed orationes ad lucernam expoliuisse. Vn-
de Pytheas per iocum dicebat, orationes Demosthe-
nis lucernam olere. Cui Demosthenes facetē simul
& acerbē respondit: Scio me accendenda lucerna
molestum esse tibi. rumor enim erat, Pytheam noctū
vestibus spoliare obuios. Quin & aquam potare soli-
tum, ut ingenuo esset vigilantiore, constat inter om-
nes. Illud quoque accepimus, eum aliquando suspe-
disse ensem de lacunari: & sub eo stantem, perorasse.
idque fecit ob talem causā. In dicendo solebat in-
decenter mouere humerum. Ita igitur ensem supra

Iub. ense. eum suspendit, ut cutem is ferre tangeret: atque ita metu ictus, continere se in statu decenti potuit. Explicatu etiam est necessarium, quo loco res Athenie-
Saturn. Gen- sum fuerint, cum ad rem publicam Demosthenes ac-
ciae, tem- cessit. Thebani Lacedæmonios, principes Græcorum,
poribus maximi nāque potentia præditos, ad Leuctra vicum
Demo- Bœotia cum viciissent, ipsi potentes esse cœperunt, &
sthenia. paulò post bellum Phocensibus intulerunt. Erat autē
Thebani. Phocenses, gens * Eubœc finitima, quæ oppida ha-
Lacede- bebat duo & viginti. Hi Pythij fānum, quod eis vici-
monij. num erat, occupatum cum spoliasset: ea de causa il-
los Thebani bello petierunt. Gesserunt & Atheniens-
Bellū So- ses id bellum quod Sociale nominant. Nam Chij &
ciate. Rhodij & Byzantij, qui olim paruerant Atheniens-
ibus, tunc societate & conspiratione inter se inita,
cum eis gerebant bellum. Sic Græcia in multas diui-
sa erat partes, cùm Athenienses bellum cum eis ge-
rerent, quos diximus, & Thebani cum Phocensibus,
& Lacedæmonij cum Peloponnesibus. Eo tempore
Philipp⁹ Amynte filius, regnū Macedonij suscepserat.

μετ' ἀλλήλων συζήτες, καὶ συμμαχία ποιούμενο
μέρη διήρπετο, ἀθηναῖσιν πολεμοῦσι τὸν Θεόν τοὺς θεούς τοὺς πολεμοῦσαν· τοῦτο δὲ κατέγραψεν, φίλιππος.

αἰμάτα τὸν μακεδονίας βασιλέα, οὗτος ἐγένοντο πάγ-
σες ἐξ δύρουσίκης τῆς ιλλυρίας, ἀλέξανδρος, περδίκ-
κας, φίλιππος. τούτον ὁ μὲν περσέων ἀλέξανδρος
δολοφονθεῖς, ἐπελθόντος. ὁ δὲ περδίκας, περσές ιλλυ-
ρίους μαχώμενος. φίλιππος ἡ ὁ νεώτερος, ἐπίγενες
μὲν ἐν θερινῷ ὀμηρῷ τον. ὃς δὲ ἐπέπεστο τὸν περδίκην
βανατον, ἵπερθεὼν λαθεσα, καὶ ὅτε εἰς μακεδονίαν
ἀφίει μέρος, κατέχετεν αρχήν. ἀθληταῖς δὲ ἐπείν π-
ρα, γάρ οὐτα τὸν βασιλικοῦ, φυγάδας ἡ σε μακε-
δονίας, ἵπερθεὼν βασιλείαν πετῆσαν μὲν πολλοῦ πλήθους
σπανωτέρης, ποτοῖς δὲ φίλιππος ἐπιθέμενος, εἰκότες μά-
χη, καὶ δύος σιωπέλαβεν αρχηγούς τοῦ αθλητῶν, ἀ-
φίπνειν αὖτοις λύζων, οὐ κατ' ὅνοιαν τῆς πόλεως. οὐδὲ δι-
επειπειαν ἔσπει. * τῆς ῥιτοσκηνῆς μέρη ήσαν, ἐπιδει-
πον, συμβουλευτικόν, καὶ διηγεινόν. τοῦ μὲν οὐδὲ μόνον,
ἀκεραιούς αὐτούς γέγονε, τὸ τε διηγεινόν καὶ συμβουλευ-
τικόν. ἐπιδειπονές ἡ οὐδὲ ἔχομεν αὐτοὺς λέγοντες. τοὺς δὲ
φερεμόντος, οὐ πιστεύοντες ἐπιδιηγεινόν, τὸν ἐπιτάφιον
καὶ τὸν ἐρπιόν. πολὺ δὲ τῆς ἀπέντεν διαμάρτυρος ἀπο-
λέποντο. καὶ οὐχ ἡμετέαν γάλικας λέγομεν. ἀλλὰ καὶ
διοισίων τῷ αλικαρνασσῷ τόπῳ σωδονεῖ. δη μὲν γὰρ
ἐπειπειπονέοντος λέγοντος διηγεινόνς ὀμολόγηται, οὐ μεν
τόπον εἶναι ἐπιδιηγεινόν, τὸν υπὸ ἀπέντενος ῥιτόντα, πάντα φαίλως
καὶ ἀδενάς ἔχοντα. τοῦ δὲ συμβουλευτικοῦ αὐτοὺς λέ-
γον, οἱ μὲν αὐτὸν ἔχοντας ἐπιτέραμψα συμβουλευ-
τικοῖς οἱ, οὐδὲν μὲν μέτοντον εἰσὶ συμβουλευτικοί. φίλιπ-
πον δὲ οὐδὲ ἐπιτέραμψαντας εἰπεὶ τοῦ περιποτοῦ
εἰρημένη, τὴν καὶ πλησίον λαζόντες. καὶ τοῦ φίλιππονταν ἐκα-
στος, οἴδατε πωτὸν ἐπιτέραμψαν ἔχει, καὶ τὴν τοῦ περιποτοῦ
εἰρημένην οἴδατε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, ΒΙΟΣ ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ.

ΟΜΕΝ γεράκις τὸ δῆμον τῇ νίκῃ τῆς ὀλυμ-
πίας ιπποδρομίας εἰς ἀλκιβιάδεις ἐγκά-
μιον, εἶτ' δέ επίδημος, ὡς ὁ πολιτεύονται λέ-
γος, εἴθ' ἐπείρης τὸ λεωφόρον σάσιε, φοιτήσεια
τῷ δεδάμονι, προθέτων ὑπάρξει τὴν πόλιν δέδομεν.
ἔγω δὲ τοῦ μὲν δεδαμονίου μέλλοντο τὴν ἀλκιβιάδειον
δεδαμονίαν, τὸν δὲ πέπει καὶ διερέσθη τὸ πλεῖστον δέσμον, οὐ-
δὲν διαφέρειν οὐδὲν μακρότερον καὶ ταπεινῆς περιέσθος,
η̄ μηδὲς ἀμέροφου καὶ μηκεῖς γνωσθεῖται. γελοῖον γὰρ εἴπεις
οἴοιτο τὴν ιουλίδην, μέρες μηκεῖν οὐδεῖν οὐ μεγάλης
τῆσσον τῆς κέω, καὶ τὴν αἴγιναν, λεῖ τοῦτον ἀττικῶν τῆς εὐ-
λαβεῖν, ὡς λίγιαν ἀφαιρεῖν τὸ πειραματί, τὸ ποιεῖταις μὲν
ἀγαθοῖς ζέφειν καὶ ποιηταῖς, αἱ δραὶ οὐδὲν αὐτὸν δι-
ναδαῖς διηγεῖν καὶ αὐτάρκη, καὶ νοῦν ἔχοντα μεγαλέ-
ψυχον περιεγεγένεν. τὰς δὲ ἀλλας τέχνας εἰπεῖς δέσ-
μες ἐργασίαν, η̄ δέξασιν ουσιασμάτας εἰ τοῦτος ἀδόξοις
καὶ ταπεινᾶς πόλεων διπολεμάνειν. τὴν δὲ αρετὴν,
διατεριζούσην καὶ διαρκές φυτόν εἰ παντὶ ρίζον διατε-
τω, φύσιος τε γενετῆς, καὶ φιλοπόνου ψυχῆς ὀπτιλαι-
βισιούσιν. διδειν οὐδὲ οὐδεῖς, εἴπει τὸ φερεγενέν ὡς δέι, καὶ
βιοῦδε ἐλείπομεν, τέτο τῇ σμικρέτη τῆς παρέσθος, ἀλλὰ αὐτοῖς διηγήσας αἰσθάνομεν. τοῦ μὲν τοῦ
σωταξιν πασειβλημάρω καὶ ισοειαν, δέξασιν τε τοῦ πολλαῖν, καὶ
διεστερμένον εἰ ἐπείρης, σωματισταν μαστιγωσμάταν, τοῦ δὲ οὐτὸν λεγόντων πατέρων καὶ μάλι-
στα τὴν πόλιν δεδαμονίου καὶ φιλέσπλαν καὶ πολυτάξεπον, ὡς βιβλίων τε παντοδαπῶν αἰσθανία-

A Amyntæ enim Macedoniæ regi tres nati erant filii ex Eurydice Illyria, Alexander, Perdiccas, Philippus. Ho Amyntas.
rum natu maximus Alexader, per insidias cæsus: Per- Alexáder
diccas, cum Illyriis pugnans, occubuit. Philippus natu Perdiccas.
minimus, qui Thebis obses erat, Perdicca morte Philippus.
audita, clām digressus, & celeriter in Macedoniæ Filiæ Phil-
profectus, regnum obtinuit. Nam Athenienses alium philippi in A-
quendam regij generis, sed Macedonia exaltarem, cū dēmētia.
magnis copiis reducebant in regnum: quas Philippus
ex insidiis aggressus, prælio vicit: & quotquot Athene-
nienses cepit, eos sine precio dimisit, non ex benevolen-
tia erga Athenienses, neque ex ingenij clementia. Causarum tria sunt genera: Exornationis, deliberatio-
nis, & iudicij. Ac duorum summus fuit artifex, iudicij Genera
cauiarū.
tentiam nostrā referimus, sed & Halycarnassio Dio-
nysio idem videtur. Nam habuisse orationem fune-
brem Demosthenem id quidem constat: non tamen
eam esse quæ sit ab illo habita, credibile est, cum sit
futilis omnino, & imbecilla. Suationes autē eius que-
dam inscriptionem, ipsam habent Suationum: quæ
dam cum Philippicæ inscribantur, nihilominus sunt
suationes, ex eo adeptæ nomen, quod de Philippi re-
bus sint habitæ. & qualibet Philippica peculiariter quo-
dam titulo insignita est, pro rei cuiusque natura.
Suationū
Inscriptio-
nes.

VITA DEMOSTHENIS EX PLUTARCHO, HIERO- nymo Vvolsio inter- prete.

QVI Olympicam equestris certaminis vi-
toriam Alcibiadis celebravit, siue Euri-
pides, ut plerique sentiunt, siue quis fue-
rit aliis, Sossi, homini fortunato in pri-
mis opus esse ait celebri ciuitate. ego verò eius qui
verè fortunatus sit futurus, cuius felicitatis potissima
pars in ingenio sita est, & moribus, nihil interesse
censeo, siue ex obscura & humili patria, siue ex de-
formi & parua matre sit natus. Ridiculum enim fue-
rit, si quis existimet, Ialidem paruam insulæ non
magno Cei partem, & Aeginam, quam Atticorum
quidam tanquam lemam quandam amouere iubebat
à Piræo, histriones præstantes & poëtas posse alere:
virum verò bonum, & suis rebus contentum & pru-
dentem, & magnanimum nunquam proferte posse.
Nam cæteras artes, ad quæstum aut gloriæ compara-
tas, probabile sanè est in obscuris & humiliis oppi-
dis marcescere: virtutum autem, tanquam robustam
& opis alienæ non egente plantam, in quo quis radi-
ces agere solo, si & ingenium bonum, & à labore nō
abhorret animū inuenierit. Quare neque nos, si vel
prudētia, vel vitæ integritas in nobis desideratur: cul-
pā paruitati patriæ, sed nobis in etiis iure ascribem⁹.
Ei verò qui opus historicū cōponere instituerit, idq.
nō ex iis quæ in prōptu, ac quasi domi siue sūt, sed è pe-
rigrinis pleriq. & dissipatis apud alios lectionib. co-
iēs: reuera opus est, primū ac maximè, vrbe celebri &
elegati, & populosa: vt & librorum oīs generis copiā

τοῦ μὲν τοῦ πολλαῖν, καὶ λίγιαν ἀφαιρεῖν τὸ πειραματί, τοῦ δέι τοῦ πολλαῖν, καὶ μάλι-
στα τὴν πόλιν δεδαμονίου καὶ φιλέσπλαν καὶ πολυτάξεπον, ὡς βιβλίων τε παντοδαπῶν αἰσθανία-